

FUGA (2) *sb f*

sg [*N fuga.*] ◇ *A fugę* (1). ◇ *pl A fugi* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Rowek wzdłuż krawędzi deski, w który wchodzi wypukłość dopasowanej innej deski; commissura Cn (1)* : Toż niektórzy proftacy ważą wodę/ tym obyczaiem Zalepi ná końcoch góntá albo wściánká wołkiem/ y náléwa wónę fugę góntowá wody *Strum C2*; [*Vczyńże łtego máśc, tą pomázuy fugy/ około nog łóžowych/ á tym ie [pluskwy] potruiefz. SienHerb 579 (Linde).*]

2. [*Element zwierający, spajający inne elementy, tu deski: A będą [deszczki] łpoioné od dołu áż do wiérzchu/ á włzytkie iedná fugá [compago] będzie trzymała. WujBib Ex 26/24.*]

3. *lek. Spojenie kości czaszki, szew* (1) :

Szeregi »fuga albo komisura« (1): wodę ták mierno mieć ciepłą trzebá/ [...] áby łye łkóra y kość (Cranium zowiém) zágrzáła y otworzyła/ y przez fugi álbo Com^missury/ wewnątrz wyfułzáła/ y potwierdzála *Oczko 16.*

Synonimy: 3. komisura.

Cf FUGOWANIE